

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. свят) о 5-ій годині по полудні.

Редакція і Адміністрація: улица Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати поштової.

Реклямації незапечатані вільні від оплати поштової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Газети Львівської“.

Передплата у Львові в агенції дневників пасажа Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провінції:

на цілий рік К 4-80
на пів року „ 2-40
на чверть року „ 1-20
місячно . . . „ —40

Поодинокое число 2 с.
З поштовою пересилкою:

на цілий рік К 10-80
на пів року „ 5-40
на чверть року „ 2-70
місячно . . . „ —90

Поодинокое число 6 с.

Вісти політичні.

(З ради державної. — Смерть Рігера. — Войсковий закон в угорскім соїмі.)

Палата послів не могла ще вчера перейти до першого читання бюджету, бо дневний порядок займало вагле внесення о законі в справі заробкових і господарских товариств. Очевидно, що то дало нагоду бесідникам, як чеським так і німецьким, порушити ще раз справу праскої каси ощадности і недавної дефравдації в касі сьв. Вячеслава в Празі, на котрої ратоване призначило правительство кілька мільонів. Національна ненависть перенесла ся тепер на економічне поле, доси вільне від чесько-німецьких спорів. Найгірше вийде на тім праска каси шаднича. Вчера прийнято остаточно в другім читаню закон о заробкових і господарских товариствах так, як его ухвалила палата панів. Посол Мерунович поставив в часі дискусії резолюцію о установленю фахових контролюючих сил. — На вчерашнім засіданю відповів між иншими п. Президент кабінету на інтерпеляцію посла Вуковича і тов. в справі відносин в Македонії. Заявив, що Граф Голуховский все повідомлює его о найважнійших подіях в заграничній політиці. Звернув увагу

на сповіщені недавно проєкти реформ в Македонії і на те, що держави наміряють стеретти того, аби обітниця Туреччина були точно виконені.

Вчера наспіла з Праги вість, що помер там в полудне Франц Рігер. Франц Рігер, великий чеський патріот і провідник Старочехів, найбільший чеський політик, уродив ся в р. 1818 в Семілі в Чехах. Покінчивши науки посвятив ся політиці в р. 1848 і вже від того часу брав діяльну участь в політичнім житю свого народа. Від р. 1860 був провідником староческої партії і стояв на тім становищі до р. 1891. Его заслуги для Чехів величезні. Уступив з політичного життя під напором обставин, коли між Чехами взяв гору напрям політики радикальні і коли Молодочехи побороли в р. 1891 Старочехів при виборах до ради державної — Рігер занедужав всего перед двома днями. Недуга не була грізна, але старець з дня на день тратив сили і лікарі приготували здалегідь родину на его смерть. Похорон відбуде ся в п'ятницю і тому здасть ся не буде того дня засідання палати послів.

В угорскім соїмі веде ся дальше бурлива дискусія над військовим законом, при чім Кошутівці виголошуть обструкційні бесіди. Замітне, що на дотичну інтерпеляцію президент міністрів Сель заявив, що справді військові від-

знаки не відповідають дуалістичній формі монархії і єї армії і угорске правительство буде старати ся о їх зміну. Міністер краєвої оборони Феєрварі явив ся вчера в палаті зовсім здоровий по перебутім поединку. Мiamo своєї світлої військової кар'єри ген. Феєрварі не поединкував ся ані разу, аж від коли став угорским міністром, відбув отсе вже четвертий поединок мимо своїх 60 літ життя, які кінчить дня 10 марта с. р.

Новинки.

Львів дня 4-го марта 1903.

— **Іменованя і перенесеня.** П. Намістник переніє вегеринаря повітового Андрія Сагана, з Живця до входової стації в Освітими і асистента вегеринарийного Мечислава Дацкевича з Освітими до Живця. — Президія ц. к. Дирекції скарбу іменовала в статі особовім зарядів салінарних в Галичині і заряду салінарного в Качиці на Вуковині ад'юнкта салінарного, Станислава Скочилиаса управителем фір. і гутником в ІХ. кл. ранги та призначила ему яко місце службове заряд салінарний в Косові.

— **Львівський концерт в 42 роковини смерти Тараса Шевченка**, який устроєє товариство „Просвіта“ при участі львівських руско народних

25)

СЕРЦЕ СЬВІТА.

(З англійского — Г. Райдера Гилгерда.)

(Дальше).

— А чогож ти женив ся з нею?

— Бо я мусів і ддятого, що кождий в місті був того переконаня, що ти і твій тато вже не живете. А хибаж в тім щось дивного, що я бажав удержатись на тім становищі, котрого многі завзяли ся мене позбавити? То ніг я зробити лиш при помочи Маттая, бо він наймудрійший чоловік і мав в місті найбільше значіне, а він жадав за то від мене, щоби его донька стала панею серця. Ну, добре, она любила мене, она красна і мала в собі силу свого батька та й власть прочувати все наперед так, що між всіма дамами в краю не було другої такої, котра би так годила ся для мене на жінку.

— Ну, ти оженив ся і на тім конєць. Просиш мене, щоби я тобі простила і я тобі прощаю, бо мені би й не яло ся грати ролю заздрисної жінчини. Час мабуть принесе мені пільгу по тім ударі, Тікалю, — додала она глумливо.

— На тім зовсім ще конєць, і я приходжу нині спитати тебе, Мая, чи ти хочеш відновити твое приреченє і стати мою жінкою?

— Що ти кажеш, свясече! По тім, коли ти зломив свое приреченє, хочеш мене ще й

обиджати? Чи ти хочеш може, щоби я, донька серця, стала придворною дамою Нагви?

— Ні, я тобі предкладаю, щоби ти, коли Нагва буде усунена, станула на єї і на своїм місці.

— Як же би то могло стати ся, коли в володїтельскою серця не можна розвести ся? — Скоро она вже не буде володїтельскою серця, то можна з нею розвести ся як з кождою иншою жінкою; на всякий случай любов не знає ніякого закона, а я вже знайду спосіб.

— Може спосіб смерти. Ні, ні, не говори мені вже більше нічого, Тікалю. Честь має свої закони, хоч би любов їх не мала. Вертай назад до своєї жінки і диви ся, щоби она не довідала ся того, що ти хотів їй заповідати.

— Чи то твое послїдне слово, пані?

— Чому питаєш ся?

— Бо від того більше зависить, як ти може собі гадаєш. Послухай мене: Вскорі зйдуть ся тут на горі всі мужі міста, щоби вислухати слів твого батька і рішити, чи він чи я маю панувати. Приречи мені, що станеш мою жінкою, а я у всім уступлю твому батькови і він нехай буде володїтелем аж од кінця свого життя. А не охочеш, то я не попушу ся власти, а тоді все вийде але для него, для тебе і — тут став він відгрозувати ся та додав — і для сих чужинців, твоїх приятелів.

— Нехай дїє ся, що хоче, — відповіла она грізно. — Я не мішаю ся до таких справ а твоеї погрози я не бою ся. Коли ти такий підлий, що лагодити нещастє для старого чоловіка, котрий тобі тільки доброго зробив, то роби так, а твоя заплаца тебе не мине, але я

від себе кажу тобі, що я з тобою покінчила, і що ніколи, що би й не стало ся, не буду твоею жінкою.

— Може ще поживеш досить довго, щоби ся відкликала єї слова — сказав він спокійним голосом і поклонив ся та пішов.

— Ви, пані, зробили собі небезпечного ворога, — сказав я, коли він вже був так далеко, що не міг того чути.

— Я его не бою ся, Ігнацію.

— То добре, — відповів я, — але я его бою ся. Мені здає ся, що у них плян вже готовий і заким ще сонце зайде, настануть для нас великі клопоти. Буду дякувати Богу, коли завтра побачимо ще всходяче сонце.

Тимчасом прийшли ми до тамтих других.

— Вам навкучило ся чекати? — відзвала ся она до сеньора, зробивши миленькі очи до него. — Подайте мені руку і зведіть мене на долину, бо я утомила ся. Ах, друже, коби ви то знали. А задля вас зважилась на щось такого, на що не зважилась би і задля себе самої.

— На щож ви зважили ся? — спитав він.

— О тім вже довідаєт ся, скоро ще будемо досить довго жити, — відповіла она, — але бодай ми ніколи й ногою не станули в сїм місті.

* * *

Минули дві години і ми вийшли знов на вершок піраміди, сим разом з дружиною Цібальбая і Маї.

Тепер стояли тут тисячі мужів. По однім боці вівтаря сидів Тікаль, его жена Нагва, од-

товариств, відбуде ся ві второк дня 10 с. м. марта. Програму вечерка подасть ся пізнійше.

— **3 перемискої епархії.** Сотрудництва одержали оо.: Осип Баницкий в Пшоскім коло Чалівки і Волод. Санецкий в Волчи дол. — Адміністрацію парохії в Прилуках одержав о. Мих. Гробельский. — Презенту на Нижанковичі одержав о. Волод. Венгринович, сотрудник в Добромиши. — Увільнене від конкурсового іспиту одержав о. Тадей Скородинський. — Правительство продовжило платню з релігійного фонда на дальший один рік для сотрудників в Тяляві, Липі, Спасові, Дяхнові і Ваневі.

— **Зелізниця Львів-Кульпарків.** Заходом виділу краевого одержить незабаром кравце заведе для недужих умово в Кульпаркові — зелізничу комунікацію. Станцію побудують коло самого заведеня, а ціла довжина лінії має виносити около 2 кілометри.

— **3 товариства „Труд“ у Львові** (Ринок ч. 39). Вив. гостей і прихильників нашого товариства просимо, щоби зволили з своїми святочними замовленнями чи то в виготовленю суконь чи біля поспішити, аби робітні наші могли все і на час виготовити. — При сій нагоді подаємо до відомости, що маємо на складі крім полотен, гафтів, вишивок, килимів і проч. також готові блюзки і гальки. При замовленю блюзок просимо подавати обем шнї і обем в грудях як також довгість рукава. — *Дирекція.*

— **Незавидна доля.** Перед трибуналом в Станиславові почала ся оногди карна розправа против п'ятох селян з Цвітової, обжалованих о публичне насильство. Сего злочину допустили ся они на особі учителя з Луки п. Михайла Дибуляка і місцевої учительки п. Теодори Ільківної. Акт обжалованя так опише сю справу: Дня 12 січня с. р. прийшов до школи в Цвітової учитель з сусідної Луки, п. Дибуляк в справі урядовій. При тій нагоді просила его п. Ільківна, аби він еї заступив в пополудневій науці. П. Дибуляк згодив ся і учив дїтї, а коли стало на дворі темно, запалив в класї лампу. Одна з дївчат, Іванїцка, встала тоді і замітила глумливо, що коли свїтить ся лампу, то треба сказати „добрий вечер“. За те п. Дибуляк дав їй кулаком в плечі. Дївчина з плачем побігла до дому, а небавом прийшов до школи еї батько з кількома господарями. Стріча з учителем скінчила ся на тоді погрозами. Але вечером, коли п. Дибуляк хотїв вертати домі,

побачив на дорозі громаду селян. П. Дибуляк вернув до учительки, але селяни вдерли ся за ним і спіймали обох аж в кухні, по виважено чотирох дверей. На чолї селян був Іваницкий і під его проводом заведено учительку і учителя до темної комірки і там їх вибито налицями і кулаками. П. Дибуляк був після сеї екзакуції 18 днів нездатний до праці, а п. Ільківна крім синців на лиці вийшла впрочім ціло. — За те ставав Іваницкий і чотири інші селяни оногди перед судом, але розправу відрочено, бо не явили ся свідки, яких покликали обжаловані для виказаня своєї невинности.

— **Фабрика грошей.** Варшавска поліция арештувала слюсаря Маркіла Ксенского wraz з его матерю, братом і сестрою. При ревізії в їх мешканю відкрили фабрику рублів, шірублів і 20-копійкових монет. Найдено також машинку до робленя грошей, 24 фалшованих золотих десятирублів і 35 штук 5-рублів.

— **Арештованє пачкаря.** На двірці зелізничім Підзамче придержано оногди якогось Сімона Бретшнайдра з Вуска, коли той-же хотїв перенакувати до міста 37 пачок російської табаки, ваги 3 клгр. і 330 гр. Бретшнайдра відставлено до арешту.

— **Про невинно засудженого Гнатича** в Станиславові доносять так: Никола і Дмитро Полїйники дістали ґрунт по батьку; они були малолїтні і опікун заїнтабулював ґрунт на себе а дїти продали его Гриневи Пилипонюкови. Дмитро оженив ся з донькою Стасюка а Никола з донькою Боднарчука і дістали ґрунт за жінками. Пилипонюк сгавив на своїй часті хату. З того пішла сварка межі Полїйниками і їх тестями Стасюком і Боднарчуком з одної сторони а Пилипонюком з другої. Стасюк найбільше піддержував ворогованє а навіть сам два рази наставав на життя Пилипонюка. В липни 1892 році стрїлив хтось до сплячого в будуючій ся хатї Пилипонюка, а вистрїл поцідив горнець на припїчку. Замах не удав ся, але жертвою его став ся Гнатич, тесля, що будував хату, а тої ночи спав в оборозї у Пилипонюка та мав рушницю при собі. Підозріне о замах, а пізнійше о убийство звернуло ся на Гнатича. В дві недїлі пізнійше замах повторив ся. Пилипонюка хтось пострілив в руку; він схопив ся і сїв на постели, а тоді другий вистрїл зранив его в груди і руку смертельно. Пилипонюк виско-

чив крізь вікно, бо хата була замкнена і двері з надворку були завязані шнурком. Підозріне зразу впало на Полїйників, а опісля на Гнатича і его в лютім 1893 р. засуджено на 12 літ в'язниці. Аж тепер показала ся его невинність, бо головним виновником убийства був Стасюк, котрого тепер засуджено на 10 літ, а его помічниками оба Полїйники і Боднарчук. Дмитро Полїйник помер а Никола Полїйника і Боднарчука засуджено на 3 роки тяжкої в'язниці. Гнатича випущено зараз на волю. Він має тепер право жадати відшкодованя і повинен би дістати досить велику суму.

— **Судьба княгинї Людвиги саскої.** Княгиня Людвиги розійшла ся зі своїм любасом Жіроном і помирила ся вже зі своєю родиною. В Лїндав в Баварії стрїтила ся она зі своєю матірю. Повитана матері з донькою було дуже сердечне. За услїва помиреня з родиною поставлено княгини щоби она зірвала всякі зносини з Жіроном. Від часу еї виїзду не мав він до неї ніякого приступу, а листи его відсилали ему нерозпечатувані.

— **Загально видають МАВТНЕРА** імпреговані насїня бураків пашпих найвиспї збори і рівнож змаєнітї як і незрівнані суть Мавтнера насїня яринні і цвітіві.

ТЕЛЕГРАМИ.

Відень 4 марта. Вість про смерть Рігера викликала у Відни в посольских кругах велике вражїне. Майже всі клуби посольскї вислали до родини покійника кондоленційні телеграми.

Пітсбург 4 марта. Повїнь навістила цілу західну Пенсильванїю. Сотки людей покинули свої дома і утїкли до висше положених місцевостей. В долинах над ріками 56 фабрик застановили роботу, в наслідок чого 38 тисяч робітників не має занятя.

нісєвська там присутна дама і кілька сот благородних, всі узброєні і окружені сторожою. По другім боці було багато порожних місць; а коли Цібальбай в Маєю і з великою дружиною, яку зібрав, пустились до тих місць, Тікаль і всі присутні відкресли голову і поклонили ся ему.

За кілька хвиль виступили два ереї з по за вартівні, покладали руки на свїжі дари з цвїтів на вігари, а старший з них, убраний в чистеньку біду одїж, відмовив молитву до безіменного бога, серця неба, та просив, щоби він прийняв дари і поблагословив постанови вібраного народу. Відтак встав Цібальбай, щоби промовити до вібраних людей, а я добачив, що его горде лице було блїде і затрївожене а его рука дряжала, хоч очи свїтили ся ему від гніву.

— **Благородні і народе міста серця!** — відозвав ся він. — Нинї рік тому я, ваш володїтель з роду і кацак та найстарший ерей небесного серця, покинув се місто і пішов в назначенім менї посланїю. А се посланїє було таке, що я хотїв шукати загублену половину святаго знаку, який зберігає ся в найсвятїйшїм місці святинї, ту половину, що називає ся „день“, а котра нам десь від многих літ заповїдала ся. Ви знаєте, що для нашого народу настали тяжкі часи і що з кожним роком наше число стає що раз менше, так що ще кілька поколїнь, а наш нарід сезне із сего свїта. Вам відоме також старе пророцтво, що скоро колись обї половини знаку серця, день і ніч, будуть вложєні одна до другої в найсвятїйшїм місці, то від тої хвилї нарід наш стане знову розрастати ся і розвивати ся, а ви знаєте, що якийсь голос дав менї відповідь на мою молитву і менї, Цібальбаєви, приказав іти в свїт з краю серця поза гори над береги моря, бо там знайду то, що десь заповїдало ся. Тодї за призволенем братства вибрав ся

я на вандрївку а моя донька пішла зі мною. Я натерпїв ся не одної бїди і нужди та га! Я знайшов згубу і принїс вам назад, бо она висить тут на шнї Ігнація, котрий прийшов сюди зі мною з краю по тамтїм боці пустинї.

Серед вібраних дались почути голоси здивованя, а Цібальбай говорив відтак дальше:

— О святїм знаку розкажу в своїм часї і перед вібраними з братства, то єсть в день прибуваючої води, що єсть одним з днів в році, в котрїм правно збирає ся рада серця в найсвятїйшїм місці. Але тепер порушу инші справи.

Ви знаєте, що коли я вибирав ся, іменував мого сестрінка Тікаля моїм намістником, і що межі нами а радою станула умова, що він має бути кацаком, скоро би я до двох літ не вернув. Ще й рік не скінчив ся, як я вернув і що я застав? Він вже казав вибрати ся володїтелем, а дальше він, наречений моєї доньки, оженив ся з другою. Вчєра вєчером чув я на мої власні уши, як він в палатї оповїщав свою зраду, а коли я в огірченю мого серця промовив до вас, ви виступили грізно против мене, свого володїтеля і сказали, що Тікаль, коли вже раз вибраний, не може знову бути позбавлений свого достоїнства. Домагаю ся ви року суду на него. Благородні, чи був я від многих літ вашим вибраним володїтелем і чи можна мене так позбавити престола, мене, що не був ніколи зрадником мого пана ані таким недодержуючим слова як мїй сестрінко онтам?

Він прїтих знову, а декотрі а другої громади як також і з его дружини відозвали ся: „Нї!“ Але більша часть дивидла ся на Тікаля і мовчала. Тодї встав Маттаї зі свого місця по за Тікалем і відозвав ся:

— Яко один з тих, що спонукали вибїр Тікаля на кацика, коли ми тебе, Цібальбає, і госпожу Маю уважали за померших, хотїв би

я тебе спитати, щоби ти нам отверто сказав, яка була цїль твоєї подорожї і длячого ти прїїв сюди отсих чужинців, що називають тебе Ігнацію і син моря, на перекїр старому законowi, котрий каже: кожний, хто приведе якогось чужинця сюди до міста серця, повинен згинути разом з тим чужинцем.

Коли Цібальбай почув то питанє, задрожав, бо забув буз на той закон і побачив зручну сїть, яку Маттаї заставив на него. Мимо того відповів він смїло і безоглядно, як то було его звичаєм:

— Не яло ся то, Маттаї, мене питати — тобі, котрий показав ся заговірником і брехливим пророком, котрий в звїздах вичитав смерть мою і моєї доньки, підчас коли ми ще живемо. Мимо того дам тобі відповідь і виєню справу тут перед народом, щоби він рішив межі мною а вами. Отже насамперед мушу признати ся, що я прїзабув на закон, о котрїм ти якраз говориш, або коли би він менї й прїйшов був коли на гадку, то я маз важні причини не зважати на него. Отже знай, що чужинець Ігнацію єсть королем нашого народу і зберїгатель того святаго знаку, котрий я вибрав ся шукати, та що той білий чоловік, котрого ти називаєш сином моря, єсть ему близький яко брат, що і він належить до братства серця, та що Ігнацію межі своїми одноплемінниками займає не менше становище, як я займав межі вами. Сего пана Ігнація завїзав я до себе і він прїйшов. Він прїйшов а з ним і син моря і оба виратували мою доньку і мене від ганьби і смерти з рук білих людей людей. Коли ми вирвали ся від них, випитували ми один друго і зложили святї знаки разом — а „день“ і „ніч“ сполучили ся знову. Відтак розповів я ему, як то стало ся, що я пішов в свїт з мого краю, а він сказав менї яка єсть цїль, яке змаганє его життя.

Прага 4 марта. Рада міста устроїла вчера жалобне засіданє з нагоди смерти Рігера. Також і в театрі відбудуть ся жалобні заяви. Рігер буде похоронений на Велеграді.

Мадрид 4 мая. Після вістий, які надійшли з Цевти, мали ворохобники розбити армію султана, а в борбі погіб і мароканський міністер війни. Правдивостя тих вістий ще не провірено.

Надіслане.

Рідка випадковість! Практично - методичний курс науки мови англійського, висилає письменно в тижневих лекціях з виговором, за нагородою 2 К місячно. **Віккерс-Янковський**, учитель в Голіни коло Калуща, почта в місці.

— „Красивий Союз кредитовий“ видає для руских товариств кредитових потрібні друку і продає їх по отсих цінах:

1. Книга довжиків . . . аркуш по 10 сот
2. Замкнена місячні 2 штуки . . . 5
3. Інвентар довжиків . аркуш . . . 5
4. „ вкладників . . . „ . . . 5
5. „ уділів . . . „ . . . 5
6. Книга головна . . . „ . . . 10
7. „ ліквідаційна . . . „ . . . 10
8. „ вкладок щадливых . . . „ . . . 10
9. „ уділів членських . . . „ . . . 10
10. Реєстр членів . . . „ . . . 10
11. Зголошеня о позичку штука по 2
12. Виказ умореня позички „ „ 2
12. Асигнати касові . . . „ . . . 1

Купувати і замовляти належить в „Красивий Союз кредитовий“ у Львові, Ринок ч. 10 І. поверх.

Робітня галanterійна виконує альбоми, оправу образів в паспарту і також найдешевші рами; поручає **Йосиф Вербицкий**, ул. 3-го Мая ч. 10 в подвір'ю.

А то таке: він хоче скинути то ярмо, яке білі люди там в далеких краях наложили на ярмак індійського народу і хоче оснувати могучу державу, котра би розлягала ся від одного океана до другого, а котрого столицею було би отсе наше місто, котре мало би бути „серцем світа“. Тоді ми заключили союз, союз такий, що єсть нерозривний. Ігнаціо мав з своїм приятелем, тим білим чоловіком, з котрим не хоче віколи розлучити ся, іти з нами аж сюди, де хочемо зложити святі знаки на призначені для них місця, щоби сповнило ся пророцтво і щасте вернуло знову до нас. Я хотів тоді наділити его скарбами з наших домів запасових, бо ему потреба того, щоби він міг узброїти своє військо, а в заміну за то має він нам дати мужів і жінок, котрі нам потрібніші як золото, щоби наш варід змішав ся з ними і наше плем'я, що вже змирав, прийшло знову до нового розцвіту.

Отсе, благородні, єсть наше діло. Ми поступали дорогою, котрою приказав нам поступати той Бог, що править нами. Приймете се наше діло, то ростіть і проспівайте, а відкинете его, то пропадайте. Бо знайте, що я не говорю тут сам за себе, бо я старий і близький смерті, але за вас і ваше потомство. Нехай вас не дивують ані не лякають мої слова, котрі вам сповіщають нові річи, бо може бути, що безіменний Бог в день прибуваючої води сповістить вам ворожею своєю волю, скаже вам, що отсі чуживці мають робити межі нашим народом. О, ви благородні і мій народе, не дайте собі полудою заслонити свої очи, не допустіть до того, щоби вам ваші серця стали як камінь і не відпихайте від себе щастя і будучности, що лежить перед вами. Я відважив ся на неодо за ддя вас, тепер відважте ся ви самі на щось для себе. Затупіть свої уши і замкніть свої брами та збунтуйте ся против мене,

КОБЗАР. Вибір творів Тараса Шевченка для ужитку молодіжи. Ціна 1 ар. 20 кр. Під таким заголовком видало руске Товариство педагогічне книжку, котрої бран вже від давка відчував ся, а котрою можуть користувати ся не лиш молодіж шкільна, але всі, котрі хотять познакомити ся з життям і творами нашого найпершого поета. Крім обширної життєписи і погляду на літературну діяльність Т. Шевченка, котрий то вступ займає 78 сторіць, додані ще до поодиноких поезій многи поясненя в поєнках, котрі багато причивляють ся до зрозуміння поезій, їх краси і духа. Книжку сю може дістати в рускім Товаристві педагогічнім у Львові, ул. Чарнецкого, ч. 26.

Оповідане

Повідомляє ся Р. Т. Всеч. Духовенство, що Міський музей у Львові купує і дає найвищі ціни за старі ризы церковні, капи, дальматики, як також всяку церковну утвар.

Дирекція промислового музею.

Виданя

Русного педагогічного Товариства.

у Львові, ул. св. Софії ч. 9а).

Образкові виданя.

*Звіринець 20 сот. *Гостинець 20 сот. *Забавки 20 сот. *Менажерия 20 сот. *Квіточка 40 сот. *Віночок 40 сот. *Забавка для дітей 80 с. *Нашим дітям ч. I. 80 с. *Нашим дітям ч. II. 80 с. *Діточі вигадки ч. I. 60 с. *Діточі вигадки ч. II. 60 с. *Наші звірята 80 с. *Казки народні ч. I і 2 по 50 с., разом опр. 1 К. 30 с. *Казки Андерсена ч. 1, 2, 3, 4, 5 по 50 с., разом опр. 2 К. 90 с. *Байки Брячанінова 30 с. *Робінзон Чайченка 80 сот., опр. 1 К. 10 сот. *Мірон: Пригоди Дон Кіхота (друге видане) 80 с., опр. 1 К. 10 с. *Байки братів Грімів 50 с. Дітвора 1 кор. Звірята домашні 80 с. Приятелі дітей 1 кор. 20 с. Ах яке хороше 2 кор. Для розривки 1 кор. 20 сот. *Гете-Фрэнк: Лис Микита (треге цілком змінене видане) 1 кор., опр. 1 кор. 30 сот.

а я кажу вам, що в недовзі по вас і по вашій гордїй будівлі ледви чи й згадка лишить ся; але коли послухаете, коли дасте ся вести моею мудростію і волею богів, то ваша слава, ваша сила зашанує на цілм світі. Ах! станете тим, чим були, сонцем між блідими, погасяючими зьвіздами. Вибирайте!

Він замовк і на якийсь час настала глубока тишина мовчання і дива, бо благородні споглядали здивовані один по другім, а випадний нарід, як далеко лиш чув ту бесіду, роззявив роти і роздув піздря. Аж ось нараз скопив ся Тікаль і відозвав ся гримким голосом:

— Ну, правду говорили ті, котрі казали, що той старий чоловічєско зійшов з розуму. Чи чули ви і зрозуміли? Ох, народе серця, чи знаєте, що мусите зробити, щоби сповнити бажанє Цібальбая? Насамперед мусите вернути ему назад его становище і всю его власть, а мене проклясти, закувати і на смерть засудити; відтак мусите ему вибачити, що він нарушив закон — закон, к трого він перший з поміж всіх людей повинен був держати ся. Опісля мусите всі скарби, які ваші предки призбирали, видати отсим волоцюгам, котрих він привів сюди; а наковець мусите ще отворити свої брами, що укриті від тисяч літ, щоби сюди налізли ще й другі волоцюги, та поженили ся з нашими дівчатами, аби плем'я розмножило ся. Скажіть, чи зробите то, діти серця?

— Ніколи в світі! — крикнули всі благородні, що стояли поза Тікалем, а нарід підхопив той оклик і мов громом залунало по цілх зборах, хоч більша часть не знала, о що розхвдять ся.

(Дальше буде).

Виданя без образків.

*Молитвенник народний 30 сот., в полотно оправлений по 40 сот. **Др. Л. Кельнер:** Коротка історія педагогії 60 с. *Китиця жолань 2. розширене видане 40 с. *Читанка ч. I, II, III, IV. опр. по 40, без оправы по 20 с. ***Ів. Левицкий:** Попались. Різдвяні сцени 20 с. ***Вол. Шухевич:** Записки школяря 40 сот. ***Тарас Шевченко:** Кобзар для дітей 30 с. **Гордієнко:** Картагінці і Римляни 20 с. ***Юлій Верне:** Подорож довкола землі 1. Кор. 20 с., опр. 1 кор. 50 с. **Др. Мих. Пачовский:** Замітки до науки рускої мови 60 с., Билини і думи 20 с. **Дзвінок з р. 1894** 4 К. **Др. Мандибур:** Олімпія 40 с. **Віра Лебедева:** Гостинець дітям 50 с. ***Василь В-р. Джонатан Свіфт:** Подорож Гулівера до великанів 50 с. ***Малюта:** Без родини 80 с., опр. 1 К. 10 с. ***А. Глодзінський:** Огород шкільний 1 К. 20 с. **Сальо:** Непос, учебник для III класи гімназ. 1 К. 30 с. **Kokurewicz Józef:** Podręcznik dla kancelaryi szkolnej 60 с. ***А. К.: Робінзон неілюстрований** 20 с. **О. Нижанковский:** Батько і мати, двосьпів в фортепяном 20 с. ***Дніпрової Чайки:** Коза дерева 50 с. **Мапа етнографічна Русь-України** 40 с. **Барановский:** Приписи до іспитів 40 с. **Дзвінок з р. 1895, 1897—1900** по 4 К. **Вол. Шухевич:** Від Бєскада до Андів 20 с. ***Ів. Франко:** Абу Каземоу Капці 40 с. **Дзвінок з р. 1901** 6 К. **Остап Манарушка:** Короткий огляд руско укр. письменства 30 с. ***Т. Шевченко:** Кобзар 2 К., опр. 2 К. 40 с., в пол. 2 К. 70 с. ***Ів. Франко:** Коли ще зьвірі говорили, казки для дітей 80 с., опр. 1 К. 10 с. **Віра Лебедева:** Малі герої 50 с., опр. 70 с. ***Ів. Спілка:** На чужині 40 с., опр. 54 с. **Стефан Пятка:** Дарунок для дітей 40 с., опр. 60 с. ***Оповіданя для дітей** 40 с., опр. 54 с. ***Мих. Коцюбинський:** Оповіданя 40 с., опр. 54 с. ***Олекса Катренко:** Оповіданя 40 с., опр. 54 с. **Василь В-р:** Подорож до краю Лілпутів 50 с., опр. 64 с. ***Л. Кримский:** Переклади 40 с., опр. 54 с. **Картки з історії Русь-України.** 40 с. ***Д. Н. Маміна-Сибіряка:** Дитячі оповіданя 30 с., опр. 44 с. ***А. Пушкін:** Байки 30 с. ***Марко Вовчок:** оповіданя I. часть 30 с.; опр. 44 с. ***Марта Борецка:** істор. оповід. 40 с., опр. 60 с. ***Ковалів Стефан:** На причаїх, оповід. 30 сот., опр. 44 сот. ***Др. Мих. Пачовский:** Народні Думи з поясненями, I. ч. 40 с., опр. 60 сот. ***Гр. Л. Толстой:** Казки 40 с., опр. 54 с. ***Поеми О. Кониського:** 30 с., опр. 44 с. ***Покарана Ложь,** комедійка Кучальської 20 с., опр. 54 с. **Оповіданя М. Вовчка.** II. ч. Інститутка 40 с., опр. 60 с. ***Дивні пригоди Комаха Сангвіна,** I. част. 40 с., опр. 70 с. ***Перша китиця для малих дівчат,** Е. Ярошинської 20 с. ***Малий співаник** 20 сот. ***Клявдия Лукашевич:** Серед цвітів, комедія в 2 діях 16 с., опр. 30 сот. ***Друга китиця для малих дівчат,** Е. Ярошинської 20 с., обі опр. 54 с. **Шекспір в повістках** 30 с., опр. 60 с. **Дві могили,** Королевського 18 с., опр. 32 с. **Англійські казки,** 24 с., опр. 38 с. ***Леоніда Глібова:** Байки 10 с. ***В. Чайченко:** Олесья; Комар; Два оповіданя по 10 с., **Думи про княгиню Кобзаря** 10 с. **Дніпрової Чайки,** Казка про сонце та его сина; **Писанка** по 10 с. **Учитель на р. 1890—1900** по 2 К. з р. 1901 по 4 Кор.

Книжки, назначені зьвіздкою, *апробовані Радюю шкільною* на нагороду пильності до шкіл народних, Інститутка і Шекспір в повістках до шкіл виділових, а „Огород шкільний“ поручений до бібліотек шкільних.

Замовляти можна в товаристві педагогічнім у Львові ул. св. Софії ч. 9 а, в книгарні Наукового Товариства імени Шевченка, ул. Чарнецкого ч. 26. і в книгарні Інституту Ставропогійського ул. Руска ч. 3.

Хто купує книжки на суму 10 К і вище в самім товаристві, дістає 10% рабату. Виданя ілюстровані ч. 96—100 продає ся без рабату.

Книжки висилає ся за готівку або за посліплатою.

При замовленях треба дочислити оплату поштовою

Аптика в Королівці

поруває

**В. АЛЕРГАНДА
АЛЬПЕЙСКИ ГРУДНІ ЗІЛЯ.**

Зіля ті, витворювані з найдільніших рослин альпейських, перевищують всі до тепер уживані зіля, грудні сиропи і тим подібні препарати своїми успіхами. Наслідком того они просто неопінені при катаральних болізнях легких і проводів віддихових, при кашлю, хрипці і всіх других подібних недугах. Спосіб ужиття: Горсть зіля тих запарює ся в шклянці киплячої води і той відвар п'є ся в літнім стані рано і вечером.

Ціна 50 сот.

Інсерати

(„оновіщення приватні“) до „Газети Львівської“, „Народної Часописи“ і всіх інших часописи приймає виключно лиш ново створена „Агенція дневників і оголошень“ в пасажи Гавсмана ч. 9. Агенція ся приймає також пренумерату на всі дневники краєві і заграничні.

Товариство взаїмного кредиту

„ДНІСТЕР“

стоваришенє зареєстрованє з обмеженою порукою у Львові

ПОЗИЧКИ уділяє своїм членам на $5\frac{1}{2}\%$ і 1% додатку на кошти адміністрації, за предложенєм документів виказуючих достаточну гіпотєку.

СПЛАТУ позичок розкладає догідно на рати до 10 літ. Сума позичок інтабульованих і за порукою 1,239.243 К.

ЧЛЕНОМ може бути тільки обезпечений тревало в „Дністрі“ від огню.

УДІЛ членський вносить 50 К, вписове 2 К. Число членів 2.391 з 2.501 уділами на 125.050 К.

ВКЛАДКИ щадничі приймає „ДНІСТЕР“ і опроцентовує на 4% . Сума вкладок на 1256 книжочках 1.103.333 К.

ЧИСТИЙ ЗИСК розділяє ся частию на дивіденду для членів, частию на публичні добродійні ціли: на церкви, бурси, захоронки, школи і т. д. На ті ціли роздано дотепер з товариства кредитового 10 840 К.

ІНФОРМАЦІЯ в справах позичок уділяє Дирекція і агенти.

Агенція дневників
Ст. Соколовського
Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9, — приймає пренумерату і оголошеня до всіх дневників краєвих і заграничних. В тій агенції находить ся також головний склад і експедиція „Варшавського Тижневика літературного“, „Народної Часописи“ і „Газети Львівської“ може приймати оголошеня виключно лиш та агенція.

Дуже величавий

образ комнатний

представляющий

„ПРИЧАСТЕ“

мальований артистом Бзверким з природних красках.

Величина образа 55×65 дтм.

Ціна образа 6 корон разом з поштовою пересилкою.

Набути можна у

Антоня Хойнацкого

Львів, ул. Руска ч. 3.

Головна агенція дневників

СТ. СОКОЛОВСКОГО

у Львові, пасажи Гавсмана ч. 9,

приймає пренумерату і оголошеня до всіх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Газети Львівської“ може приймати оголошеня виключно лиш ся агенція.

СТЕЛЯ

найновіший інструмент сальоновий швейцарський, самограй, ноти металеві без гачиків в різних величинах. Продає Соболевский годинникар у Львові, площа Марийська (готель французский).